

# Hàn Mặc Tử

Trời hỡi làm sao khi khát đời ?  
 Gió trăng có sẵn làm sao ăn ?  
 Làm sao giết được người trong mộng ?  
 Để trả thù duyên kiếp phũ - phàng.  
 ( THƠ HÀN - MẶC - TỬ )

Trần Thiện Thanh

Ad lib.  
 Prélude

Ai mua trăng tôi bán trăng cho, Trăng nằm  
 im trên cành liễu đợi chờ. Ai mua trăng tôi bán trăng cho, Chẳng bán  
 tình duyên ước hẹn hò. Đường lên dốc đá nửa đêm trăng tà nhớ câu chuyện  
 (Đường lên dốc) đá nhớ xưa hai người đã một lần  
 xưa, LẬU ÔNG HOÀNG đó thuở nao chân HÀN MẶC TỬ đã qua.  
 đến. Tình yêu vừa chớm xót xa cho chàng cuộc sống phé nhân.

Ánh trăng treo nghiêng nghiêng bờ cát dài thêm hoang vắng, tiếng chim kêu đau  
 Tiếc thay cho thân trai một nửa đời chưa qua hết, trách thay cho tở  
 thương như nước nở dưới trời sương, lá rơi rơi đầu dây sao cứ ngỡ bước chân  
 duyên chưa thấm nồng đã vội...  
 người tìm về nửa đêm buồn. Đường lên dốc... ..tan, Hồn ngát ngát diên

A T° di BOLERO LENTE



cường cho trời đất cũng tang thương, mà khổ đau niềm riêng. HÀN MẶC



TỬ xuôi về quê cũ dấu thân nơi nhà hoang. MỘNG CẦM



hơi thôi đừng thương tiếc tử cho nhau mà thôi. Tình đã



lỡ xin một câu hứa kiếp sau ta trọn đời. Còn gì



nửa thân tàn xin để một mình mình đơn côi. Tim vào cô



đơn, đất QUI NHƠN gầy đón chân chàng đến. Người xa nào biết chốn xa ngập



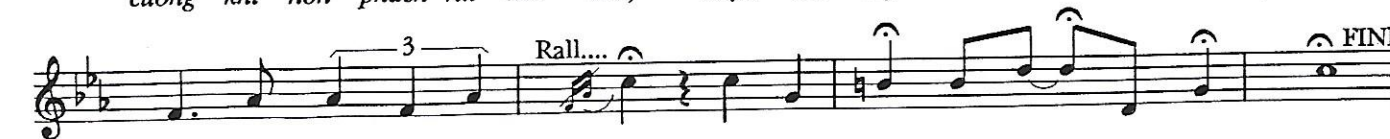
đường pháo cưới kết hoa. Chốn hoang liêu tiêu sơ HÀN âm thầm nghe trăng



vỡ. Xót thương thân bơ vơ cho đến một buổi chiều kia, Trời đất như quay



cường khi hồn phách vút lên cao, MẶC TỬ nay còn đâu! Trăng vàng



ngọc trắng ân tình chưa phí. Ta nhìn trăng khôn xiết ngậm ngùi trăng!